

Všední den, dopoledne. Sedíme v kanceláři šéfa dispečinku satelitního a rádiového dohledu nad smluvními motorovými vozidly, přesněji dohledávání odcizených dopravních prostředků, na které má majitel se Sherlogem, specializovaným bezpečnostním podnikem, příslušnou smlouvu. Venku – v rozporu s kalendářem – stále ještě nenastoupilo zimní období. I tady se, jako skoro všude v současném mobilovém světě, do našeho vyzvídání neodbytně dobývá telefon.

Dobrý den, operační středisko, prosím!? – Značku mi musíte dát! – No, běžně něco podobného neděláme, ale pro tentokrát se poohlédneme. – Zazvoním vám.

Vedoucí akčního firemního útvaru přeměruje vlastní hovor do prostoru za zdí:

Franto, mám tady espézetku xyz, zkus se podívat, kde se nám zrovna toulá. – Díky!

Za pár minut cinkne telefonní aparát s výsledkem bleskového pátrání: Bezva, rozuměl jsem!

A „velitel vyhledávačů“ vyťuká číslo klienta: Haló, jste to vy? – Vůz vám zrovna jede od Benešova na Prahu! – Ani neděkujete, tohle jsme pro vás udělali zcela výjimečně, na slyšenou...

● ● ●

V předminulém roce jsme dvakrát reportážně nahlédli do problematiky krádeží aut v ČR (Vrakoviště – někdy příště, 6/05 a Vrakoviště opět – nezbyvá než sopotět?, 11/05). Rok právě minulý nepřinášel výraznější, zejména legislativně, změny k lepšímu.

Proto jsme se v jeho závěru vypravili do kuchyně zabezpečovacího systému (v Evropě se jim také říká „pokrádežové systémy“), který majitelům aut (v těchto časech pořád ještě zejména těch dražších) zvládá v případě krádeže motorového miláčka u 98 % případů odcizené vozidlo úspěšně vrátit zpět.

A je tedy jedním z možných návodů, jak z našeho života trouble s auty, mizejícími nám zpod rukou na základě loupeže, v budoucnu – nejraději úplně – odstranit!

● ● ●

Malý příklad ještě do začátku reportážního vyprávění:

Ozvala se paní, někde od Slaného, že ráno nenašla auto tam, kde večer zaparkovala. Vyhledávací systém rozhodil své éterické síť, aktivoval na dálku čip ukrytý v hledaném vozidle (majitelka měla nainstalovanou nejlevnější, pasivní technologii) a vůz se objevil na mapě pátracího centra někde poblíž Berouna.

Odstartovalo vyhledávací letadlo, to pod sebou vidí („radarově“ rozeznává) situaci v prostoru s průměrem 40 kilometrů. Pilot vzápětí nahlásil výskyt automobilu ve čtvrti řadových domků. Tam po pár dalších minutách dorazilo vyhledávací vozidlo, které svým zaměřovačem zcela neomylně určilo garáž za konkrétním domem. Z té byly ostatně slyšet řezavé zvuky rozhrubovaček.

Mezitím letěla rychlá oznámení o privátní profesionální akci do policejních pojiček (na prvním místě by obvykle měli být oznamovateli ztráty auta Policii ČR sami majitelé osobních vozidel). Policisté z nejbližšího oddělení – po nějakém čase –

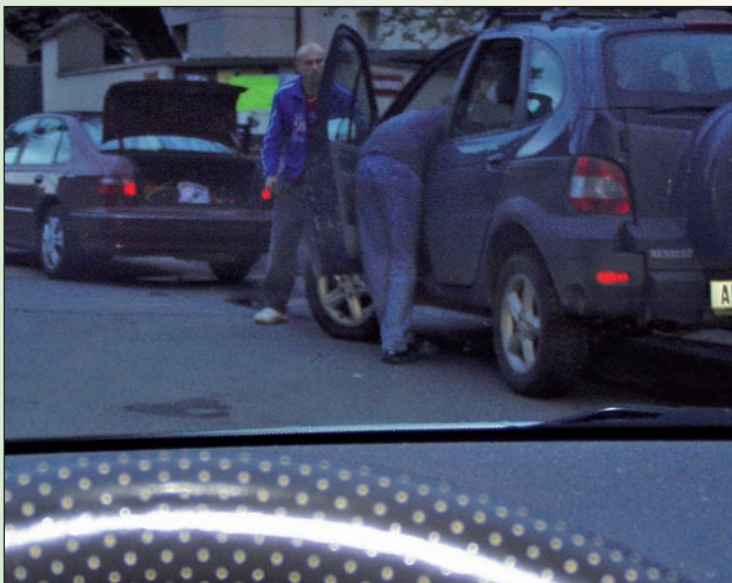
NEVIDITELNÉ PRSTY

hlídačů aut shůry

Vyhledávacích aut má firma „rozhozeno“ po vlasti českomoravské tolik, že je schopná pátrat i po třech autech ukradených ve stejný okamžik v místech stovky kilometrů od sebe vzdálených...

Pátrači v autech mají i „příruční lokalizátory“ a tak se běžně stává, že mohou zpoza volantů sledovat činnost kolem ukradeného i „doprovodného“ auta...

obstoupili stavení, vyzvali čilé mravenečky uvnitř, aby ukončili dílo a vyšli ven.

V odezvu však začaly vzduchem létat posměšky a vajíčka v syrovém stavu.

Musela přijet zásahová jednotka. Ta rozrazila vrata, vpadla do jámy lvové a všechny přítomné podnikavce pozatýkala. Z auta, po němž se pátralo, zbýval skelet a jeden blatník. Z něj – shodou okolností a náhod – stále přicházela odpověď na vyhledávací signál.

Na torzo autíčka bylo smutno pohledět. Výtečníci se u pěkného peugeota nezdržovali uvolňováním šroubů od sedaček, šlo jim pouze o některé součástky, spěchali, nekompromisně nepotřebné části přejížděli, přes polstrování a tapicírunk, „motorovou pilou“.

Systémů na kontrolu pohybu motorizovaných prostředků (vedle osobních aut to bývají nákladní vozy, stavební stroje, motorky, skútry vodní i sněžné, motorové jachty atp.) – a v případě potřeby systémů přímo na jejich vyhledávání – pracuje ve světě (např. v některých státech USA a leckde v Evropě) povícano. Základní principy jsou ovšem víceméně shodné.

V autě je co možná nejdůmyslněji, skrytě, zabudováno zařízení, miniaturní zdroj (nebo „odražeč“) signálu. V nouzi – při krá-

deži, při neoprávněném nakládání s autem – se „probudí“ a, opět obrazně řečeno, volá o pomoc. Záměrovače nejen zaregistrují vysílání postiženého dopravního prostředku, ale velice rychle také určí místo, kde se právě nachází, či kudy se pohybuje.

Někdy cestují „paprsky“ pátrání, informace vedoucí k lokalizaci přes nízko letící družice, satelity (jejich sílu omezuje přímý pohled shora, nedovedou proniknout pod střechu, využívají síť GPS, popřípadě propojení mobilních telefonů GSM). Jindy chrání, vyhledávají osobní auta, kterých se metoda nejčastěji týká, rádiové vlny. Ty laicky řečeno i z bočních, vyvýšených míst pronikají do podzemních parkovišť, pod přístřešky čerpacích stanic, do některých tunelů apod.

Nejúspěšnější pak bývají systémy založené na kombinování obou právě uvedených „technik“.

● ● ●

A potom může odstartovat třeba následující příklad dramatického, bezmála filmové akčního zásahu:

Ozvalo se auto, renault, ujíždějící od ruzyňského letiště. Operační středisko okamžitě prozvonilo majitele, ten odpověděl, že je zrovna v Kalifornii, auto nechal na pár týdnů na hlídání parkovišti. Bylo půl páté ráno, za soukromým vozem – vlastně kradeným v přímém přenosu – se vypravilo vyhledávací specializované auto. Kdesi za obcí Tuchlovice směrem na Kladno pátrač dobrzdil u dvou na krajnici odstavených vozidel.

Z loupené mašiny trčely troje nohy. Zbojnící hledali čipy, trhali – loupali – měkké plastové obložení interiéru. Zaměstnanec, svým způsobem detektiv vyhledávací firmy vystoupil ze služebního stroje.

Vo co de, máš problém? vyzvídali hned mladší.

Ne, nic se neděje, co by mělo bejt, jenom se tak koukám, to je vaše auto? odvětil pátrač.

Jasňačka, hele, a do toho ti je – h..ouby! pravili motoristi.

No, dobrý, tak v pořádku, to se ale hned tak nevidí, aby si někdo dráсал auták, po

ránu, u silnice, sbíral – konverzačně – čas muž ze speciálního podniku.

A mezi řečí si začal mládežníky ze solidního odstupu fotografovat.

Povedená trojka sice znervózňela, kupodivu ale narušitele jejich aktivit zpočátku nenapadala. Pak se jeden z nich pustil v „doprovodném“ voze – zcela zjevně – do nabíjení pistole.

Chlap z rádiové pátračky hupnul do služebního auta a chystal se nastartovat. Jinou zbraň na vlastní obranu po ruce neměl.

Načež sebranka půlhodinu nato doprovodným vozem ze scény zmizela. Poté přijela policie.

Na základě fotografií (známé firmy už měly policejní záznamy) si muži zákona odpoledne pro pachatele dojeli a doručili je do vazby...

● ● ●

Díky spolupráci s mezinárodní organizací Eurowatch Central Limited lze v posledních letech dohlédávat naše auta i v evropské cizině, zčásti v Rusku a po severní Africe.

Každý z nás si zřejmě dovede představit, že vývoj příslušných technologií jde neustále kupředu (s ním ovšem také „protopatření“ nenechavců – např. s různými rušičkami signálů), a že se neustále rozšiřuje dosah, akceschopnost vyhledávací.

I na to máme názornou ukázkou:

Český automobilista směřoval z Varšavy do Běloruska. Najednou mu začalo něco klepat vzadu na voze, zastavil, aby vozítko zkontroloval zvenčí. Jenomže z auta, které jelo dosti těsně za ním, vyskočili darebové, řidiče od jeho vozu vyhnali a jen se za nimi s jeho strojem zaprášilo.

Nešťastník mobiloval smutnou zprávu domovské asistenci. Bohužel máte vůz ošetřený pouze rádiově, s tím v Polsku – zatím – nic nenaděláme, jestli chcete, pošleme za vámi, na vaše náklady, vyhledávací letadlo, nastřínila mu Praha možnosti.

Postižený klient se takové šance zřekl. Je prý pojištěný, něco snad zpátky dostane.

Profesní zvědavost, zápal, či co, ovšem pracovníkům vyhledávací nedaly, a oni, na firemní účet, letadlo zvedli a do předpokládané cizí lokality stejně vyslali. Následovalo zaktivování příslušného čipu, vyhledání vozu na předměstí velkoměsta v plechové garáži. A po souběžných dohovorech s polskou policií i zadržení pachatelů.

Auto za dva a půl milionu se vrátilo majiteli. Pojišťovna byla docela ráda, nemusela vyplatit pojištění balík...

● ● ●

Na tomto místě můžeme sdělit, že za posledních pět let, podle vyhodnocení rozhodujících pojišťoven v ČR, vrátil nejvíce tuzemský provozovatel popisovaného systému vlastníkům přes 600 ukradených aut – a to v hodnotě přes půl miliardy korun!

Navíc, díky doplňování „schopností“ satelitního pátrání se zaměřováním ztracených vozidel pomocí rádiové frekvence, nesnižuje v současnosti úspěšnost pronásledovatelů ani stále hustší výskyt výše zmíněných rušiček (a jiných „vyčytávek“) ve službách automobilových lupičů.

*Centrální operační středisko
satelitního a rádiového vyhledávání
aut je v pohotovosti 365 dní v roce
po 24 hodin denně*

Podle JUDr. Zdeňka Kovaříka, zkušeného zaměstnance Sherlogu, montovali vyhledávací „výbavu“ od začátků podniku v roce 1992 opravdu – a zejména – provozatelům drahých osobáků. Ještě před třemi čtyřmi roky zloději zkoušeli mizet s auty vyšší kategorie značek Porsche, Audi, BMW, Peugeot.

Zajímavou kauzou v té době byl zájem o bavoráka X5. Do firmy přišla oznamka, že jedna X5 se slovenskou espézetkou objíždí pražské X5 a provádí kolem nich nějaké měření. Majitelé výjimečného modelu o sobě měli tenkrát celkem přehled. Specialisti se proto v Praze a blízkém okolí ixpětkám začali věnovat, průběžně monitorovali jejich pohyb.

A samozřejmě, že došlo k několika pokusům luxusní vozidla ukrást. A všechny se podařilo dohonit. Byť jedno někde v poli u Berouna s vandalsky poničeným vnitřkem. Zatímco zlodějský řidič s tím autem uháněl po dálnici od Prahy, dva komplicové za jízdy hodně drsně hledali uložení bezpečnostní „vysílačky“. Marně...

Aktuální pointa: dnes – protože škodovka je pořád nejvíce zlodějským společenstvím vyhledávané auto – stále častěji přicházejí pro satelitní či rádiové zajištění soukromých vozidel vlastníci superbů, oktávek, ale i fabií a felicií!

Podnikatelská činnost na poli pátrání po odcizených autech se neobejde bez spolupráce s policií. Automobiloví pátrači sami – ze zákona – proti přistiženým pachatelům zakročit nemohou. Protože se vozy jejich zákazníků nejčastěji ztrácejí v Praze (snad každou hodinu jeden), Brně, Liberci, Mladé Boleslavi nebo v Ústí nad Labem, jsou kontakty z policisty v těchto městech nejčastější.

Leckde „civilní autoinspektoři“ přispívají k lepší bilanci vyřešených případů P ČR. Například u Boleslavi před časem ukradl někdo auto ze statku. Pátrači za ním vystarovali po horké rádiové stopě – a policii, stopadesátosmičku, k tomu rovněž neprodleně přizvali.

Vozidlo se našlo, červená nitka řetěze-

Při hledání ochranných čipů zloději auto většinou značně poničí

ných souvislostí taktéž a ve finále kriminálně odhalili zemědělskou usedlost, v níž vypulilo na denní světlo rozřezaných nakradených osobních aut za 37 milionů korun!

Přešli jsme se s fotografem podívat do vlastního srdce vyhledávací instituce. Operační středisko má oči po celé republice. Kam náhodou „prsty“ satelitu, nebo „drápky“ rádiových vln z promyšlené sítě radiovéžní rozhozené po terénu, pátravě nedotknou, tam okamžitě zalétné vyhledávací letoun s jeho zdrojem rádiových tykadel. A jemu v patách vždy nejméně dvě rychlá auta (to kvůli bezpečnosti agenturních šerifů, pro vzájemné krytí posádek při možných střetech s motoristickými kriminálníky – se zločinci se totiž vyhledávací setkávají víceméně denně!). Vedle silných vozidel ke stíhání zlodějů na rychlostních komunikacích, nacházejí

u privátní motopátračky uplatnění i motunnější terénní auta...

Víc snad – o taktice a fintách boje se zločinci – není nutné prozrazovat. I na tomto poli se odehrává nekonečný duel dobra se zlem, zákona s přestupníky právních pravidel našeho všedního života.

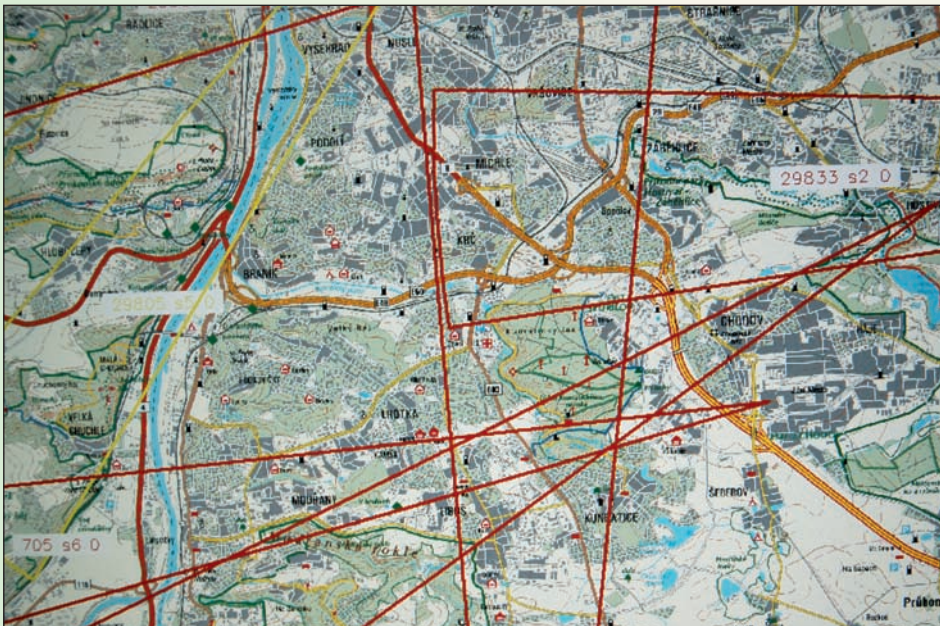
Lidé z obou stran bariéry o sobě plus minus vědí – a oba tábory bez přestávky „zbrojí“.

Z malého sálku s operační technikou se jako vlny ze zřídla uprostřed jezera šíří bezpečí pro nějakých dvacet pět tisíc aut – zákazníků jedné firmy. U půltuctu konkurenčních podniků hledají pomoc, klid pro vlastní vozidla, další tisícovky řidičů. A mohlo by jich být mnohem víc.

A jednou se možná dosud mírně vědeckofantastická vize zabezpečené flotily občanských, rodinných dopravních prostředků vskutku stane běžnou záležitostí...

Souběžně s nalezenou „reakcí zabezpečovacího zařízení“ na konkrétním automobilu probíhá zobrazení hledané jehly na podrobných mapách (a vyhodnocení nejbližších „přístupových cest“)

Průběžně, při návštěvách policejních útvarů po všech možných koutech republiky, sbíráme zkušenosti, názory související s vývojem krádeží aut v jednotlivých městech, regionech.

V létě v Pelhřimově měli třeba za prvních pět měsíců 23 ukradených autů – na celkem malý okres skoro dost. Ale oproti předešlým rokům až o jednu třetinu méně. S kolegy z Liberce se jim podařilo zrušit větší organizovanou skupinu fajnšmekrů na koncernové škodovky. Ti teď chybí na scéně, jenomže brzy přijedou Středočeši, možná Příbramáci, a zase to půjde statisticky nahoru. To je jako boj s větrnými mlýny.

Řešení je pouze v širokém, trpělivém souboru preventivních kroků. V důkladné evidenci aut, žádné legalizace odcizených vozů na vraky, starší auta dovážená – v souladu s docela čerstvým zákonným opatřením! – z ciziny. Kladení překážek lupičům samotnými řidiči, využívání mechanických, elektronických zabezpečení, jejich násobení na vozidle – mezi nejúčinnější patří „samodomo“ vytvořené tajné vypínání elektrického proudu ve vozidle! Atd.

Na podzim zase v Klásterci nad Ohří při debatě mezi reprezentací strážníků a policistů P ČR zaznělo, že se ruch s krádežemi aut – nebo s jejich vykrádáním – ve městě poněkud zklidnil. Snad i proto, že pár vyhlášených kvítek zrovna kroutí tvrdé tresty. Ale údajně i proto, že jiní vykrádáči aut (např. kvůli prostředkům na fet) se rozbíjením oken u zaparkovaných aut a vybíráním zapomenutých cenností neobtěžují – když se daleko klidněji mohou dostat k penězům z „malých“ úvěrových podvodů!

Zatímco v okresním Chomutově zloději houfně vykrádají auta u supermarketů, popřípadě – zřejmě na objednávku – prchájí z vydatně obsazených parkovacích ploch s kompletními auty.

Mezi Klásterckými zazněl rovněž nápad nechat si v automobiláckovi šikovně ukrytý levný mobil a v případě krádeže vozidla použít – za nějakých osm korun poplatku? – lokalizaci „hlídacího“ telefonu přes internet (co na to znalci příslušné počítačové technologie?)...

K tématu kradených automobilů se mníme nadále – z nejružnějších možných úhlů pohledu – čas od času vracet!

Jaroslav KOPIC
Foto Jiří NOVÁK a archiv

Je otázkou několika málo hodin a ukradené auto zloději vandalsky poničí – jsou i případy, že automobil skončí ve „specializovaném úkrytu“ rozebraný na součástky...

Technikům nezbyvá, než sečíst škody způsobené v interiéru vozidla

